

فرمانده کل قوا:

دلسوزان عراق و لبنان بدانند اولویت اصلی علاج ناامنی است

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: هفدهمین مراسم مشترک دانش‌آموزی و تحلیف دانشجویان دانشگاه‌های افسری ارتش جمهوری اسلامی ایران دیروز با حضور حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، فرمانده معظم کل قوا، در دانشگاه...

صفحه ۶

پنجشنبه ۹ آبان ۱۳۹۸ - ۲ ربيع‌الاول ۱۴۴۱ - ۳۱ اکتبر ۲۰۱۹

۳ ماه بعد از درگذشت رئیس پیشین آژانس انرژی اتمی

گروسی جانشین آمانوشد

گروه دیپلماتیسی: گروسی جانشین آمانوشد. سه ماه بعد از درگذشت یوکیا آمانو، رئیس آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، رافائل ماریانو گروسی، دستیار سابق مدیرکل آژانس، با کسب آرای لازم به جانشینی او انتخاب شد. به گزارش ایلنا به نقل...

صفحه ۱۵

سال هفدهم - شماره ۲۵۶۱ - ۱۶ صفحه - ۴۰۰۰ تومان

تترها

بازداشت مرتبطان با پرونده معاون وزیر

صفحه ۴

جامعه مدرسین: زنان به ورزشگاه آقایان نروند

صفحه ۶

محمدحسین رستمی در جوابیه به گزارش روزنامه «شرق» مطرح کرد:

همکاری من با آمدنیوز مطلقا کذب محض است

صفحه ۲

معافان مالیاتی

در محدوده امن ابهام

صفحه ۵

پرشورها میزبان کاپیتان استقلال هستند

تصمیم تبریز

صفحه ۱۴

مالزی واسط پول‌های

نفتنی است

صفحه ۴

حرف اول

مرتج یا معدن؟

عبدالحسین طوطیایی: پژوهشگر کشاورزی

سال‌های متعددی است که عرصه‌های طبیعی کشور اعم از جنگل یا مراتع دستخوش بی‌مبالاتی بخش خصوصی و دولتی و به بهانه اشتغال‌زایی

و رونق اقتصادی قرار گرفته‌اند. بی‌مبالاتی از آن سو که آنچه اساسا تائکون کمتر مورد توجه بوده، تأکید بر دستیابی به راهبرد توسعه پایدار است؛ توسعه‌ای که در آن ظرفیت‌های نهفته

یا فعال این منابع پس از هر چرخه بهره‌برداری کاهش کیفی و کمتی پیدا نکند. اینکه بخشی از وظایف حاکمیتی دستگاه‌های اجرایی را حرارت از این منابع بدانیم، اما از طرفی بنا بر وعده‌های انتخاباتی یا اثبات مدیریت کارآمد خود در افزایش اشتغال و رونق اقتصادی، از ظرفیت‌های

تجدیدناپذیر هزینه کنیم، قطعا در شرایطی پارادوکسیکال گرفتار شده‌ایم. متأسفانه شاهد آن هستیم که بسیاری از پروژه‌های اقتصادی که قرار

است از طرف بخش خصوصی و با واگذاری‌هایی از منابع عمومی اجرا شود، از عرصه‌های طبیعی استفاده یک‌سویه کرده و بنابراین سال‌به‌سال فرسایش می‌یابد. رابطه‌ای که بازنده اصلی آن مردم حال و آینده کشورمان هستند. از جمله

مصادیق پارادوکس بین این قانون‌های اقتصادی با مدیریت منابع طبیعی، تعارضاتی است که در بهره‌برداری‌های بی‌نظارت از معادن با راهبرد حفظ مراتع و بهره‌برداران آنها رخ می‌دهد. در چنین شرایطی استخراج‌کنندگان معادن و دیگر واحدهای صنعتی که اغلب از حمایت‌های خاص

ماند نیروی انسانی به کار گرفته‌شده یا ادعای سوددهی کوتاه‌مدت بیشتر، بر مدیریت منابع طبیعی فشارهای طاقت‌فرسا می‌آورند. البته این امر فقط به این واحدهای اقتصادی و صنعتی محدود نمی‌شود. چه بسیار از کسترش‌های بی‌توجهی دستگاه‌های دولتی که به بهانه افزایش

راه و تسهیلات عمومی و در تضاد و جدال با وظیفه حاکمیتی دولت برای حفظ عرصه‌های طبیعی از جمله مراتع فراموش می‌گردد. خاطره تلخ تخریب بخشی از کلکسیون‌های طبیعی و تحقیقاتی درختان جنگلی نوشهر به بهانه جاده‌سازی و با وجود مقاومت مدنی تشکل‌های مردم‌نهاد در ایام دولت دهم هنوز در آذهام عمومی فراموش نشده است.

ادامه در صفحه ۲

اعتراض‌ها و انتقادهای به شیوه‌نامه انضباطی جدید دانشجویان ادامه دارد

عقب‌گرد دانشگاه به دوران احمدی‌نژاد؟

صفحه ۱۳

هشدار مسئولان درباره سوءاستفاده آمریکا از تصویب نکردن لوایح پالمو و CFT

صید قزل‌آلا از FATF

صفحه ۳

یادداشت

تلخ‌کامی‌های رشک‌ورزی در شاهنامه (۲)

مهدی افشار پژوهشگر

اما هیچ‌یک از آن جمع پاسخی نداد و سرانجام بیژن، فرزند گیو و نواده دختری رستم دستان پای پیش گذارده، اعلام آمادگی کرد و گفت که فرمان شهربار ایران را بر چشم می‌گذارد

و اگر جان هم بخواهد، دریغ نخواهد کرد. اگرچه گیو به سرزنش به بیژن نگرست اما بیژن مصمم بود که این ماموریت را به فرجام رساند. گیو گفت:

به راهی که هرگز نفتنی می‌وی/ بر شاه، خیره میر آبروی/

اما بیژن از سخن پدر به خشم آمد و گفت: منم بیژن گیو لشکرشکن/ سر خوک را بگسلانم ز تن

خسرو در اعماق دل نگران بود که مبدا بیژن جوان از عهده این‌کار برنیاید، به همین روی به گرگین که اکنون پهلوانی میان‌سال و سرد و گرم روزگار چشیده بود، گفت: «بیژن توران را که در مجاورت مرز توران زندگی می‌کنند به داخواهی آمده‌اند و دیدار شاه ایران را خواستارند. کیخسرو فرمان داد به حضور آیند و ارمانیان چون به سرپایرده شاه وارد شدند، او را

بسیار ستودند و آرزو کردند از هرگزندی در امان باشد و سرانجام افزودند: «ما در مرز بین ایران و توران زندگی می‌کنیم و از تورانیان آسیب و آزار بسیاری می‌بینیم. اما آنچه بیش از آزار تورانیان جان ما را به لب رسانده، حمله گرازهاست که فزون از شمار هستند، گرازانی که دندانان چون دندان پیل است و اندامشان به بزرگی کوه. اینان کشتزارهای ما را شخم می‌زنند و هرچه کاشته‌ایم از ریشه درمی‌آورند و پهلوانان و سرداران شکم می‌درند. حتی درختانی را که دیرینه‌سالی از زندگی‌شان می‌گذرد، به دو نیم می‌کنند. سنگ سخت نیز در برابر دندان‌هایشان سخت نیست و به راستی که بخت از ما روی گردانده است.»

خسرو چون سخنان ارمانیان را شنید، دلش به درد آمد و خطاب به پهلوانان و سرداران خود گفت: «چه کسی از میان شما به یاری این مردمان رنج‌دیده می‌شتابد؟ هر کس که گرازان آن بیشه را نابود کند، از او هیچ پاداشی و کنجی دریغ نخواهم کرد.»

آن‌گاه برای آنکه پهلوانان به پذیرش این ماموریت تشویق شوند، به کنجور دستور داد خوانی زرین بگسترانند و روی آن، همه‌گونه گوهر بریزند و ۱۰ اسب بلندقامت تازی زرین‌لکم که داغ کاووس را داشت نیز بر آن بیفزایند و گفت هر کس ریشه گرازان را برکند همه این گوهرها و آن اسبان از او خواهد شد.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

نجات ریه‌های شهر با دوچرخه‌های بیدود

مسعود سریع‌القلم مدیرعامل شهروند

بحران‌های جدی، براساس آمار منتشرشده همچنان تعداد خودروها در تهران بسی فراتر از ظرفیت معابر این شهر است. از اواسط دهه ۸۰ شمسی مسئولان حمل‌ونقل و ترافیک شهر بارها درباره تبدیل‌شدن تهران به یک پارکینگ بزرگ هشدار دادند. همین واقعیت نیز مراجع ذی‌ربط را بر آن داشت تا دنبال جایگزین مناسبی برای اتومبیل باشند؛ توسعه حمل‌ونقل عمومی و غیرموتوری، از جمله دوچرخه در کنار مدیریت تقاضا، از پیامدهای همان اخطار است. در مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری، برای شهرهای بالاتر از ۵۰ هزار نفر جمعیت ایجاد مسیرهای مخصوص عبور دوچرخه مصوب شده که شاید تاکنون به صورت جدی به آن توجه نشده است، اما با توجه به شرایط فعلی به نظر می‌رسد کلان‌شهرهای ایران باید به این مصوبه توجه بیشتری نشان دهند.

برای سالیان متوالی تا پیش از ظهور خودروها، مردم و شهروندان از دوچرخه به عنوان وسیله حمل‌ونقل و جابه‌جایی در شهرها استفاده می‌کردند. با رشد روزافزون شهرها موضوع حمل‌ونقل شهری نیز به یک مسئله جدی تبدیل شد. نیاز به سرعت و البته میل بشر به دستیابی به ناشناخته‌ها و درعین‌حال رشد مداوم شرکت‌های خودروساز در کنار پیشرفت‌های روزمره، در کنار کاهش قیمت خودروها، به‌سرعت خودرو و سواری‌های موتوری را جایگزین دوچرخه در شهرها کرد و درنهایت دوچرخه به شکلی محدود از حمل‌ونقل شهری تبدیل شد. در ابتدای ظهور خودروها، دوچرخه فقط مورد استفاده کسانی قرار گرفت که توانایی خرید خودرو را نداشتند. اندکی بعد اما مسئله مهم دیگری که برخی شهروندان را به استفاده از دوچرخه سوق داد، دغدغه محیط زیست بود؛ در واقع برخی شهروندان حتی سعی می‌کردند با نگاهی به جنبه‌های سیاسی، مردم را در برابر وسایل نقلیه موتوری تشویق کنند. در این میان، موضوع عدم تحرک شهروندان و توجه به سلامتی بدن نیز انگیزه دیگری برای میل به استفاده از دوچرخه محسوب می‌شد.

استفاده از وسایل اخیر فارغ از باورهای مذکور درباره استفاده از وسایل نقلیه غیرموتوری، نگرش به استفاده از دوچرخه نیز دچار تغییراتی جدی شده است. سال ۲۰۲۰ درحالی‌که بسیاری از شهرهای جهان و به‌ویژه پایتخت‌های کشورهای پیشرفته آماده مقابله با بحران‌اند، ایران و به‌خصوص مدیران شهری در تهران، تازه به‌دنبال روش‌های تحقیقی و آزمون و خطا هستند، با وجود این

ادامه در صفحه ۴

ادامه در صفحه ۴

سرمقاله

عیار حقوق در توقیف خانه پدری

کامبیز نوروزی - حقوق‌دان

دادستانی در توضیح دلایل توقیف فیلم «خانه پدری» اطلاعیه‌ای صادر کرده است.

متن اطلاعیه عمدتا شامل دو بخش است. در بخش نخست برداشت و تحلیلی از خانه پدری ارائه شده است که بیشتر باید آن را نقد فیلم دانست. بخش دوم نیز درباره انجام‌ندادن اصلاحات در فیلم است. این اطلاعیه را می‌توان از چند جنبه بررسی و نقد حقوقی کرد.

۱- اینکه یک فیلم یا هر اثر هنری دیگر، چه مضمون و معنایی دارد، یک امر موضوعی است نه حقوقی؛ یعنی خارج از حوزه حقوق است. مانند اینکه در یک محکمه بخواهند معلوم کنند یک تابلوی نقاشی متعلق به کدام دوره یا متعلق به کدام نقاش است؛ این یک امر موضوعی است و کار حقوق و حقوق‌دان و قاضی نیست. یک کارشناس نقاشی یا فرضا تاریخ هنر می‌آورد و به این سؤال‌ها جواب می‌دهد یا مثل موردی که قرار است مقصر یک حادثه رانندگی در دادگاه معلوم شود، موضوع به کارشناس تصادفات ارجاع می‌شود. آنچه را در بخش اول اطلاعیه آمده است شاید بتوان به حساب برداشت‌های فردی مقام محترم قضا گذاشت، اما در امور موضوعی برداشت‌های شخصی مقام قضا نمی‌تواند ملاک و معیار باشد.

۲- برای کارشناسی در امور موضوعی وقتی دستگاه قانونی رسمی وجود دارد، نظر همان دستگاه معتبر و معیار است و قاعداً به کارشناسان دیگر نمی‌توان رجوع کرد؛ برای مثال وقتی یک سازمان رسمی به نام پزشکی قانونی وجود دارد، اظهارنظر کارشناسی درباره جرمی مانند ضرب‌وجرح و قتل را فقط به همین سازمان می‌سپارند و قاعداً به پزشکان دیگر ارجاع نمی‌دهند.

۳- درباره فیلم سینمایی، یک دستگاه معین دولتی به نام وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی وجود دارد. طبق مقررات جاری، شورای پروانه ساخت و شورای پروانه نمایش مرجع قانونی تشخیص تناسب آثار سینمایی با معیارها و موازین قانونی و دینی و اخلاقی‌اند. وقتی شورای پروانه نمایش، اجازه اکران فیلمی را صادر می‌کند، به معنای آن است که فیلم از نظر معیارهای مختلف قانونی، عرفی، دینی و اخلاقی مشکلی ندارد و قابل نمایش در سینماهاست. حال حتی بر فرض آنکه قرار باشد درباره فیلمی در مرجع قضائی تصمیمی قضائی گرفته شود، باید کارشناسی آن به همان مرجع قانونی یعنی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و معاونت سینمایی سپرده شود نه کارشناسان دیگر. مرجع انحصاری تشخیص همین وزارتخانه است و استناد به نظر دیگران نمی‌تواند وجهت داشته باشد.

۴- فیلم و هر اثر هنری دیگر، همواره تاب تقدیر دارد. بعضی می‌شنوند و بعضی نه. منتقدانی آن را تحسین می‌کنند و منتقدانی هم تقیح. اما این نظرات هیچ‌کدام نمی‌توانند مبنای یک تصمیم قضائی قرار بگیرند. زیرا علاوه بر آنکه مرجع انحصاری تشخیص موضوع، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است، با چنان شیوه‌ای تقریباً همه فیلم‌ها در معرض توقیف قرار می‌گیرند، چون شاید فیلمی نباشد که یک یا چند مخالف سرسخت نداشته باشد. به‌طورکلی برخورداری از یک حق، مشروط به سازگاربودن فرد ذی‌حق با سلیقه‌های فردی دیگران نیست.

۵- گفته شده مراجع نظراتی گفته‌اند اصلاحات لازم در فیلم خان پدری اعمال نشده است. کدام مرجع نظراتی مورد نظر است؟ طبعاً این مرجع غیر از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نمی‌تواند باشد. معاون سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صریحاً اعلام کرده که فیلم خانه پدری اصلاحاتی را که قرار بوده انجام دهد، انجام داده است؛ یعنی از نظر مرجع رسمی مربوط، فیلم شایسته نمایش عمومی بوده است. شورای پروانه نمایش در معاونت سینمایی تشکیل می‌شود و گفته معاون سینمایی در این زمینه حجت دارد.

۶- در تصمیم‌های مراجع قضائی، استدلال و استناد بسیار مهم است. در اطلاعیه دادستانی، مستندات قانونی تصمیم ذکر نشده‌اند. حال که دادستانی محترم تهران، به افکار عمومی احترام گذاشته و تلاش کرده با صدور اطلاعیه‌ای توضیحاتی، هرچند قابل نقد، ارائه کند، بهتر بود مواد قانونی مربوط به این تصمیم را نیز در اطلاعیه خود تصریح می‌کرد.

ادامه در صفحه ۲